

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 16Csp/66/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623201827
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Kucbel
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2023:6623201827.1

Uznesenie

Okresný súd Lučenec, v spore žalobcu V.Q. Y., G.. XX.XX.XXXX, K. A. XXX/XX, C., právne zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom ul. J. Kráľa 5/A, Lučenec, proti žalovanému Double F, s. r.o., so sídlom Račianska 88B, Bratislava, IČO: 48 047 384, o určenie neexistencie záložného práva, takto

rozhodol:

I. Súd nariaďuje toto neodkladné opatrenie:

Žalovaný je dočasne povinný zdržať sa výkonu záložného práva priamym predajom pozemku parcely registra „C“ s parc. č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 846 m² a stavby - rodinný dom so súpisným číslom XXX, postaveného na pozemku parcely registra „C“ s parc. č. XXX, ktoré sa nachádzajú v k. ú. C. a sú zapísané na LV č. XXX, vedeného Okresným úradom Lučenec, katastrálny odbor.

II. Toto neodkladné opatrenie trvá do právoplatného skončenia sporu vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 16Csp/66/2023.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi nárok na náhradu trov konania o nariadení neodkladného opatrenia v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške trov konania.

odôvodnenie:

1. Predmetom sporu je nárok žalobcu na určenie neexistencie záložného práva žalovaného na nehnuteľnostiach - pozemku parcely registra „C“ s parc. č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 846 m² a stavby - rodinný dom so súpisným číslom XXX, postaveného na pozemku parcely registra „C“ s parc. č. XXX, ktoré sa nachádzajú v k. ú. C. a sú zapísané na LV č. XXX, vedeného Okresným úradom Lučenec, katastrálny odbor (ďalej aj „nehnuteľnosť“) eventuálne zdržania sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam do právoplatného skončenia sporu o výške nároku zo zmluvy o pôžičke medzi sporovými stranami.

2. Žalobca sa v žalobe domáhal aj nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva priamym predajom nehnuteľností. Žalobca v spore argumentuje tým, že zmluva o pôžičke zo dňa 27.07.2021, ktorú uzavrel so žalovaným je neplatná a z toho dôvodu je neplatná aj zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, ktoré majú zabezpečovať pohľadávku žalovaného.

Skutkový stav žalobca opísal nasledovne: Z dôvodu vykrytia dlhov z predchádzajúceho podnikania prostredníctvom internetu našli s manželkou kontakt na ponuku pôžičiek spoločnosťou B., A.. P.. U.., T.: XX XXX XXX. Dňa 22.07.2019 s uvedenou spoločnosťou uzatvorili zmluvu o pôžičke na sumu 5000 Eur, pričom do 22.08.2019 mali vrátiť 5500 Eur. Na základe tejto zmluvy mu však neboli poskytnuté žiadne peniaze. Išlo o simuláciu právneho úkonu na financovanie odmeny sprostredkovateľa z nasledujúcej zmluvy o úvere. Následne dňa 31.07.2019 so spoločnosťou B. A.. P.. U.. uzatvorili zmluvu o úvere so zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam, ktorou mal byť žalobcovi poskytnutý úver v sume 20

500 Eur s 10 % úrokom a lehotou na vrátenie do 31.07.2020. Z poskytnutého úveru mala byť suma 5 500 Eur poukázaná na účet veriteľa ako úhrada za sprostredkovanie finančnej služby z prvej zmluvy o pôžičke a iba suma 15 000 bola poskytnutá žalobcovi. Konateľ spoločnosti B. A.. P.. U.. B.. T.. M. M. mal žalobcu a jeho manželku inštruovať, že nie je potrebné splácať zmluvu o úvere, pretože im pomôžu vybaviť splátkový úver na dlhšie obdobie. K tomu nedošlo. Keď v roku 2021 B. A.. P.. U.. začala výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou, konateľ B. A.. P.. U.. poskytol žalobcovi kontakt na žalovaného, s ktorým následne uzatvorili zmluvu o pôžičke zo dňa 27.07.2021 na sumu 37 000 Eur spolu so zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam. Z pôžičky bola suma 32 146,42 Eur uhradená na účet dražobnej spoločnosti DRAŽOBNÍK, s. r. o., konajúcej za B. A.. P.. U., suma 2000 Eur bola určená na úhradu odmeny sprostredkovateľa a suma 2853,58 Eur bola poukázaná žalobcovi. Z dôvodu neplnenia navyšovaných splátok žalovaný dňa 13.02.2023 pôžičku zosplatnil. Žalovaný začal výkon záložného práva k nehnuteľnostiam priamym predajom, pričom v marci 2023 žalobcovi bola doručená ponuka na oddĺženie nehnuteľnosti od Centra občianskoprávnej pomoci. Dňa 26.04.2023 mu bol doručený návrh kúpnej zmluvy na odpredaj nehnuteľností a návrh nájomnej zmluvy k nehnuteľnostiam zo strany Slovak Estate s. r. o. Podľa žalobcu mu hrozí predaj jeho nehnuteľností žalovaným, pričom je od neho požadované zaplatenie sumy 81 000 Eur.

3. Súd mal z jednotlivých listinných dôkazov za osvedčené, že žalobca je zapísaný ako vlastník nehnuteľností v 1/1. Na predmetných nehnuteľnostiach viazne ťarcha - záložné právo pre pohľadávku žalovaného a je poznamenané oznámenie o začatí výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam z 28.02.2023 (VASÍL & Partners, s. r. o., Žižkova 4D, 040 01 Košice, IČO: 47240482, ktoré bude realizované priamym predajom (dôkaz výpis z LV č. XXX, C.. Ú.. C.). Žalobca spolu s manželkou (M. Y., G.. XX.XX.XXXX), ako dlžníci uzatvorili so žalovaným ako veriteľom zmluvu o pôžičke na sumu 37 000 Eur s úrokom 6 % ročne s dobou vrátenia do 25.02.2038. Časť pôžičky mala byť uhradená na účet dražobníka pohľadávky Jarovská s. r. o., časť pôžičky v sume 2000 Eur mala byť vyplatená pre sprostredkovateľa a suma 2853,58 Eur mala byť vyplatená v prospech žalobcu (dôkaz zmluva o pôžičke zo dňa 27.07.2021). Žalovaný v rámci svojej podnikateľskej činnosti má od 11.08.2022 zapísaný ako predmet podnikania poskytovanie úverov a pôžičiek z peňažných zdrojov získaných výlučne bez verejnej výzvy a bez verejnej ponuky majetkových hodnôt (dôkaz výpis z OR SR). Zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 27.07.2021 došlo k zriadeniu záložného práva v prospech žalovaného na nehnuteľnosti žalobcu, ktoré zabezpečovalo pohľadávku žalovaného zo zmluvy o pôžičke zo dňa 27.07.2021 do výšky istiny v sume 74 000 Eur. V prípade, ak nebude zabezpečená pohľadávka riadne a včas splnená, môže žalovaný ako záložný veriteľ uzatvoriť a podpísať v mene záložcu kúpnu zmluvu na predaj zálohu priamym predajom (dôkaz zmluva o zriadení záložného práva zo dňa 27.07.2021). Žalovaný dňa 28.02.2023 oznámil žalobcovi začatie výkonu záložného práva priamym predajom (dôkaz oznámenie začatia výkonu záložného práva zo dňa 28.02.2023). Žalobcovi boli Centrom občianskoprávnej pomoci ponúknuté služby pri riešení jeho záväzkov a tiarch viaznúcich na jeho nehnuteľnostiach (dôkaz ponuka oddĺženia nehnuteľností zo dňa 22.03.2023). V nadväznosti na tvrdenia žalobcu súd mal tiež za osvedčené, že žalobcovi bol spoločnosťou Slovak Estate s. r. o. predložený návrh kúpnej zmluvy k jeho nehnuteľnostiam, spolu s nájomnou zmluvou, kde mal žalobca s manželkou vystupovať v pozícii nájomcu (dôkaz návrh kúpnej zmluvy a nájomnej zmluvy na č. l. 46 - 48). Podľa bankového výpisu bola žalobcovi dňa 07.10.2019 na účet uhradená suma 15000 Eur od Jarovská s. r. o. ako úhrada pôžičky B. čl. V bod 5.1.2 (dôkaz prehľad bankovej transakcie č. l. 29). Žalovaný dňa 28.07.2021 bezhotovostný vkladom zaplatil žalobcovi sumu 2853,58 Eur ako čerpanie pôžičky (dôkaz prehľad bankovej transakcie č. l. 38). Súd mal rovnako za osvedčené, že žalovaný a ani spoločnosť Jarovská s. r. o. neboli vedený v zozname subjektov licencovaných na poskytovanie spotrebiteľských úverov Národnou bankou Slovenska (dôkaz internetový výpis Národnej banky Slovenska č. l. 56 a 57).

4. Súd pri rozhodovaní doposiaľ nemal za osvedčené tvrdenia žalobcu, že uzatvoril so spoločnosťou Jarovská s. r. o. zmluvu o pôžičke na sumu 5000 Eur a zmluvu o úvere so zabezpečením na sumu 20 500 Eur, pretože žalobca do spisu predložil nepodpísané zmluvy. Zároveň však v žalobe navrhol, aby si súd uvedené listiny, ktoré ním mali byť podpísané vyžiadal od uvedenej spoločnosti, čo bude predmetom dokazovania vo veci samej. Skutočnosť, že k popísanému skutkovému dejmu mohlo dôjsť, nasvedčuje prehľad bankových transakcií, podľa ktorých žalobcovi bola dňa 07.10.2019 poukázaná suma 15 000 Eur zo strany spoločnosti Jarovská s. r. o. To však pre prijatie skutočnosti, že žalobca osvedčil popísaný skutkový dej v uvedenej časti, súd za súčasného stavu dokazovania nepovažoval za dostatočné.

5. Hoci žalobca presne nevymedzil trvanie neodkladného opatrenia, treba ho vnímať v súvislosti s podanou žalobou. Jeho cieľom bolo zjavne do vyriešenia otázky existencie záložného práva žalovaného zabrániť jeho realizácii. Zmyslom neodkladného opatrenia je úprava pomerov sporových strán, ktorá je naliehavá a nevyhnutná. Z charakteru neodkladných opatrení vyplýva, že pri ich nariadovaní prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodíť nutnosť úpravy pomerov, pričom miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Pri nariadení neodkladného opatrenia nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Nariadiť neodkladné opatrenie je prípustné, ak sporová strana osvedčí: a) existenciu vzťahu prevažne súkromnoprávneho charakteru, b) danosť práva alebo právneho záujmu, ktorému má byť poskytnutá ochrana, c) existenciu jedného z dôvodov pre jeho nariadenie, t. j. potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu ohrozenia exekúcie, d) povaha nároku umožňuje nariadenie neodkladného opatrenia, e) potreba nariadenia neodkladného opatrenia musí byť nevyhnutná a naliehavá, t. j. bez nariadenia neodkladného opatrenia hrozí riziko bezprostredne hroziacej ujmy, alebo vytvorenie nenávratného stavu, prípadne pretrvávajúceho neistého postavenia v rámci právneho vzťahu, f) zásah do práv iného musí k povahe nároku a obsahu neodkladného opatrenia primeraná, g) neodkladným opatrením nemožno vytvoriť nenávratný stav.

6. Nariadenie neodkladného opatrenia súd považoval za dôvodné. Žalobca osvedčil, že medzi ním a žalovaným ide o vzťah súkromnoprávneho charakteru zo zmluvy o pôžičke a záložného práva spadajúce pod úpravu v rámci Občianskeho zákonníka. Navrhované neodkladné opatrenie má v zmysle § 325 ods. 1 CSP slúžiť bezodkladnej potrebe úpravy pomerov. V danej veci nie je daná obava z ohrozenia exekúcie. V zmysle § 325 ods. 2 písm. d) CSP je možné od žalovaného požadovať, aby sa niečoho zdržal (výkonu záložného práva). Žalobca tiež osvedčil danosť práva, ktorému sa má poskytnúť ochrana. V spore ide o ochranu jeho vlastníckeho práva garantovaného v článku 20 Ústavy SR ako aj ochrany jeho obydlia podľa článku 21 Ústavy SR. Žalobca je zapísaný ako vlastník nehnuteľností a osvedčil, že v nehnuteľnostiach (konkrétne v stavbe) má svoje obydlie spolu s rodinou (maloleté deti, manželka). Domáhať sa ochrany obydlia môže len osoba, ktorá má k obydlIU vzťah užívateľa. Nie je pritom rozhodujúce, na základe akého právneho titulu, resp. či vôbec takýto titul existuje. Ochrana obydlia je poskytovaná vlastníčkovi, nájomcovi, členovi ich domácnosti, ale tiež osobám majúcim vzťah k danému obydlIU na inom právnom základe. Dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd dokonca chráni aj obydlie, ku ktorému jeho obyvateľ nemá platný právny titul (pozri rozhodnutie Ústavného súdu ČR Pl. ÚS 2/17, bod 27). Právo na obydlie garantuje Ústava SR v článku 21 ods. 1 a považuje ho za nedotknuteľné. Zásahy do práva obydlia je možné len z dôvodov uvedených v odseku 2 a 3. V prípade ochrany obydlia ide o súčasť najintímnejšej sféry života človeka, ktorá spoluvytvára jeho osobné či rodinné zázemie a umožňuje mu sebarealizáciu (pozri rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. Pl. ÚS 30/16 bod 249). Pod "neoprávneným zasahovaním" treba rozumieť také zasahovanie, ktoré nemá základ v zákonnej úprave, nesleduje legitímny cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaného základného práva a slobody alebo nie je nevyhnutným a primeraným opatrením na dosiahnutie legitímneho cieľa. V prípade oboch článkov výsledok posúdenia vzťahu primeranosti medzi namietaným zásahom a sledovanými legitímnymi cieľmi bude závisieť od zistenia, či zásah spočíval na relevantných a dostatočných dôvodoch. (náleží Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 13/00-85 zo dňa 10.07.2001).

7. Súd na základe predmetnej judikatúry dospel k záveru, že je daná naliehavá a nevyhnutná potreba úpravy pomerov medzi sporovými stranami. S cieľom riadneho posúdenia, na základe vykonaného dokazovania, či žalovaný má právo vykonať záložné právo na nehnuteľnostiach žalobcu priamym predajom. Bez nariadenia neodkladného opatrenia môže nastať pre žalobcu neblahá situácia, že záložné právo bude realizované bez toho, aby došlo vo veci samej k vyriešenu otázky platnosti záložného práva. Bez nariadenia neodkladného opatrenia by mohlo dôjsť k zmareniu sporu vo veci samej, kedy by žalobcovi neostávalo nič iné, ako sa domáhať voči nadobúdateľovi zálohu (ak by došlo k výkonu záložného práva priamym predajom) určenia vlastníckeho práva. Konanie vo veci samej by tak ostalo zbytočné. Zároveň by s tým boli spojené riziká, keďže žalobca by už nebol vlastníkom. Mohol by čeliť vyprataniu nehnuteľnosti a strate obydlia. Súd z tohto hľadiska preto považoval za dôvodné, aby ešte pred tým, ako dôjde k uskutočneniu výkonu záložného práva priamym predajom, sa vyriešila z hľadiska právnej istoty daného vzťahu vôbec existencia záložného práva žalovaného.

8. Súd by však len na základe spomenutých skutočností nemohol nariadiť neodkladné opatrenie. Žalobca však pre nastolenie uvedeného „statusu quo“ osvedčil, že mu môže byť súdom vo veci samej priznaná ochrana pred výkonom záložného práva priamym predajom nehnuteľností. V danom právnom vzťahu môže vystupovať ako spotrebiteľ. Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka sa veriteľ môže uspokojiť zo zálohu len prostredníctvom dražby, alebo predajom podľa osobitných zákonov. Súd v tejto fáze konania však nie je oprávnený prejedukovať rozhodnutie vo veci samej, pretože vychádza len z osvedčeného skutkového stavu (porovnaj Uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 307/2020 zo dňa 23.06.2020). Posúdenie uvedenej otázky, t. j. či išlo o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý spadá zákaz uspokojenia zálohu priamym predajom, bude predmetom dokazovania vo veci samej.

9. Súd z osvedčeného skutkového stavu zistil, že žalovaný v čase uzavretia zmluvy o pôžičke nemal v predmete podnikania (vôbec) poskytovať úverov a pôžičiek. Tento druh podnikania mal zapísaný až od 11.08.2022 ako poskytovanie úverov a pôžičiek z peňažných zdrojov získaných výlučne bez verejnej výzvy a bez verejnej ponuky majetkových hodnôt. To však automaticky neznamená, že v spore žalovaný pri poskytovaní „pôžičky“ nekonal ako dodávateľ podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Dodávateľom v rámci spotrebiteľského právneho vzťahu síce môže byť iba osoba, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Tento pojem však bezbreho nemožno stotožniť bez ďalšieho dokazovania s vymedzením predmetu činnosti (živnostenského oprávnenia) právnickej osoby, ktorý je zapísaný v obchodnom registri. Pojem podnikateľskej a obchodnej činnosti je potrebné subsumovať pod § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého podnikaním je sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku. Na prvý pohľad je zrejmé, že žalovaný konal vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť, ako aj za účelom dosiahnutia zisku. Predmetom zmluvy o pôžičke bolo prenechanie sumy 37 000 Eur a vrátenie pôžičky zo strany žalovaného v sume 74 000 Eur. Zisk žalovaného na zmluvnom vzťahu tak bol zrejмый. Otázne ostáva, či žalovaný pri poskytovaní pôžičky vykonával sústavnú činnosť v rámci svojej obchodnej (podnikateľskej činnosti) v rozhodnom období poskytnutia pôžičky žalovanému. Podľa právnej doktríny za sústavnú činnosť možno považovať len činnosť pravidelne sa opakujúcu. Nemôže ísť teda o činnosť, vykonávanú príležitostne. To znamená príležitostné poskytnutie úveru/pôžičky (porovnaj Suchoža. J., a kol., Obchodný zákonník a súvisiace predpisy. Komentár. EUROUNION. 2016). Podľa § 26 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tiež platí, že povinnosti dodávateľa, výrobcu a predajcu majú aj osoby, ktoré prevádzkujú činnosti s tým spojené bez oprávnenia na podnikanie. Uvedené ustanovenie verejného práva slúži na ochranu spotrebiteľov pred osobami, ktoré sa snažia obísť spotrebiteľské právo tým, že predmet plnenia, ktoré by za iných okolností bolo možné subsumovať pod spotrebiteľské právne vzťahy, nemajú v predmete podnikania.

10. Konečné riešenie právneho postavenia sporových strán v danom zmluvnom vzťahu nepatrí do kompetencie tohto rozhodnutia. Ak by však súd bez nenariadil neodkladné opatrenie, pretože spotrebiteľský právny vzťah nebol riadne osvedčený, mohlo by do vyriešenia sporu dôjsť k realizácii záložného práva, hoci by neskôr ukázalo, že k nemu došlo v rozpore s § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, t. j. neplatne. Následky s tým spojené (popísané v bode 7) by boli vážnejšie, oproti následku, že žalovaný musí do vyriešenia sporu vo veci samej „počkať“ s realizáciou jeho záložného práva priamym predajom. Z uvedených dôvodov súd nariadil neodkladné opatrenie v zmysle návrhu.. Od posúdenia uvedenej skutočnosti totiž bude závisieť, či súd aplikuje aj príslušné ustanovenia § 1 ods. 3 písm. c), § 2 písm. b), § 24 ods. 1 a 2 v spojení s § 11 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

11. Týmto rozhodnutím nedôjde k nenávratnému stavu. Toto rozhodnutie samo o sebe neznamená, že žalovaný ako záložný veriteľ stratí právo na uspokojenie svojej pohľadávky zo zálohu.

12. Trvanie neodkladného opatrenia súd podľa § 333 CSP vymedzil do právoplatného skončenia konania vo veci samej, v ktorom posúdi platnosť záložného práva žalovaného, alebo jeho oprávnenie vykonať záložné právo priamym predajom.

13. Súd sa doposiaľ nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že zmluva o pôžičke medzi sporovými stranami je neplatná z dôvodu, že mu nebol celý predmet pôžičky prenechaný, ale časť bola vyplatená tretím osobám. Tu súd poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Cdo 3756/2013, 33 Cdo 3912/2010. Pokiaľ však malo byť zo zmluvy o pôžičke plnené tretej osobe, ktorá nebola veriteľom

žalobcu (súd má na mysli sprostredkovateľa pôžičky), nerobí to rovnako zmluvu neplatnou, pretože zmluva o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka je reálnym kontraktom. Ak bolo reálne žalobcovi poskytnuté menej, vznikla zmluva o pôžičke len k uvedenej časti. To však bude rovnako predmetom dokazovania a právneho posúdenia vo veci samej.

14. O trovách konania o nariadenie neodkladného opatrenia súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP podľa úspechu vo veci. Žalobca bol v tejto časti sporu úspešný v celom rozsahu, pretože súd jeho návrhu vyhovel. Preto mu priznal nárok na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému v rozsahu 100 %. Žalovaný je povinný zaplatiť tieto trovy v lehote 3 od právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení trojmo.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 C. s. p.). Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/95 Z.z. a noviel - Exekučný poriadok.